

Ook boekenkastje in Muurvaren

In de vorige twee wijkkranten wezen we op het bestaan van boekenkastjes in de Trilveen- en de Kraggeveenstraat. Weet u nog meer plaatsen in onze wijk waar die kleine bibliotheekjes staan?, vroegen we u. Frans Niekel reageerde, met tekst en foto.

Vorig jaar juli: geen vakantie, bibliotheek gesloten, dus weinig te doen. Ik dacht, laat ik eens rondkijken op marktplaats naar een geschikte boekenkast voor algemeen gebruik buiten. Binnen de kortste keren had ik er één gevonden. Neutraal kleurtje er op, 'BUURTBIEB' op de voorkant, planken er in en de gespaarde boeken er in. O ja, nog een bitumen dakje er

op, want het is niet echt een stevige buitenkast. Het liep direct storm. Alleen doen de mensen er meer boeken in dan ze er uit halen. Kan ik ze voor hen naar de Noppes brengen!

Enfin, in het najaar waaide het deurtje er met een echte storm uit. De onderste ruitjes waren stuk. Gelukkig had ik nog wat plankjes en een haakje.

Er is een sterk verloop van allerlei soorten boeken, voor elk wat wils: kookboeken, thrillers, biografieën, romans en soms wat kinderboeken.

Elke week probeer ik het een beetje te fatsoeneren, want het oog wil ook wat!

Het staat tussen Muurvaren 14 en 16.

We kennen inmiddels:

- Trilveenstraat 43
- Kraggeveenstraat 4
- Muurvaren tussen 14 en 16
- Koningsvaren 103
- Bladmoshof 32
- Rietsingel 97-99

Weet u nog meer plekken? Meld het ons!

Sedumdaken in Klein Where

Onlangs heeft een aantal bewoners van Klein Where een deel van de daken voorzien van sedum, liet wijkbewoonster Hannie Eijk ons weten. 'Zo is Klein Where nog groener geworden', voegde ze eraan toe, en ze stuurde bijgaande foto mee. ●

Zwanebloem

Een pleintje met platanen omzoomd door flatjes.

De sportzaal waar schoolkinderen gymmen, een uitvaartcentrum waar ooit peuters speelden.

Een winkelcentrum om boodschappen te doen, je haar te knippen, een patatje te eten, een biertje te drinken, een boeketje te kiezen.

Zwanebloemen zijn er echter niet te koop.

Die vind je als je de polder infietst.

Langs de slootkant, bijna in het water, roze en vol.

Hennie Pen-Dijkema.

COLUMN

Gors-verhalen van een herdershond

Hé... baasje, dit is toch niet de Gors?

“Nee Banjer, maar dit gáát over de Gors! Deze meneer heeft meer dan 50 jaar bij de brandweer gewéerkt. En waar vind je de brandweer? In de... Gors.”

Als we aanbellen, doet een gewone meneer open, helemaal niet in een brandweerpak. Wel zie ik een paar fotoalbums liggen en twee prachtige imposante brandwehelmen.

“Ik ben bij de brandweer begonnen toen die nog in de Plantsoenstraat zat. De drie panden naast Babbels - een bekend cafeetje indertijd - waren ingericht voor de spuitwagen, de ladderwagen en de persluchtafdeling.”

Je kunt je dat nu haast niet meer voorstellen; zulke kleine huisjes en ook nog in de binnenstad! Maar dat was ook de reden om te verhuizen naar de plek waar ze nu zitten, want het snel uitrijden in de Plantsoenstraat was heel lastig. Maar wat nóg lastiger was, was om de brandwehelmen die opgeroepen waren, door het verkeer snel bij de brandweerkazerne te krijgen en daar een parkeerplek voor hun auto te vinden.

In het verleden bestond het brandweerkorps uit de commandant (in de jaren '60 was dat Muus Tromp) en zo'n 30 vrijwilligers. In de loop der jaren is dat uitgegroeid tot wel 80 vrijwilligers. Hoe werden die in de jaren '50 opgeroepen, want toen hadden nog maar weinig mensen telefoon?

“Als er brandalarm was, zorgde de bevelvoerder (die in de Kalversteeg woonde, vlakbij de Plantsoenstraat dus) ervoor dat de verbindingen met de benodigde vrijwilligers via de meldtafel handmatig (want zo ging het toen nog) werden ingeplugd. Bij degene die een telefoon had, ging de telefoon en bij wie die niet had, begon een enorme bel in huis vijf minuten lang te bellen. En dan was niet alleen de vrijwilliger

gealarmeerd, maar ook alle burens, want het was een hels kabaal. Natuurlijk werd ook de commandant gealarmeerd. Alleen als het een heel grote brand was, was ook de bevelvoerder ter plaatse. Pas veel later zijn de oproeppiepers gekomen.”

Hoe wist iedereen wat hij moest doen?

“Er zijn acht verschillende taken bij een brand of ongeval. Ieder nummer heeft een vaste taak.

Taak 1 moet bijvoorbeeld het wateraansluitpunt opzoeken, de brandslang uitrollen en klaar maken. Taak 2 is zorgen voor veilige afstand van eventuele omstanders. Bij de oproep hoorde je welke taak van je verwacht werd en wist je dus precies wat je moest doen. Om te leren wat die taken behelsden, moest je jarenlange opleidingen volgen, want je moest heel veel uiteenlopende dingen weten. Het was niet alleen blussen wat je deed, maar ook auto's uit het water takelen, iemand onder het ijs vandaan halen, een wrak losbranden, enzovoort.

Ook moet je alles weten over giftige stoffen, reacties van vuur op zuurstof en goed opletten op de omgeving. Bij de brand bij Van der Elst bijvoorbeeld was er veel stof van verbrand papier in de lucht, en dan weet je dat je een stofexplosie kunt krijgen. Nou, dan wil je niet vooraan staan. Of bij veel rook in een kamer is er kans op een rook- of gasexplosie. Je moet goed onthouden: een brand verstikt als er geen zuurstof bij komt. Dus: bij brand beter de kamerdeur dichthouden dan openen. En...”, geeft de meneer als tip, “als je bijvoorbeeld een brandende pan het huis uitdraagt, doe dat dan altijd achteruitlopend, want als je de buitendeur opendoet, komt er een windvlaag en dan wil je niet de brandende vuurzee van die pan in je gezicht krijgen.”

Ik ben benieuwd of mijn baasje dáár aan denkt als ze in paniek is!

Maar hoe is het leven van de vrouw van de brandweerman? Was die nooit bang als haar man naar een brand moest?

“Zeker wel. Ik herinner me nog een keer dat er ontzettend onweer was. De bliksemflitsen vlogen om je oren, zó erg. Toen was ik wel bang, want daar zit je dan alleen thuis met twee kleine kinderen. Toen was ik wel erg blij dat ik hem heelhuids terug zag komen.”

“Maar”, vult de meneer aan, “we bleven meestal op de kazerne napraten, want ook voor een brandweerman blijft alles wat je meemaakt een shock. De ene keer erger dan de andere, maar je móét die dingen van je af praten, anders ga je er later psychisch aan onderdoor.”

Als we later weer buiten lopen, kijkt m'n baasje me ernstig aan en zegt: “Het leek me gewoon een stoer beroep, maar ik kijk er nu toch wel anders tegenaan. Jeetje, wat heftig allemaal.”

Misschien kunnen we beter snel naar huis gaan om dan - net als de brandweermannen - er nog even over na te praten.

Tot een volgende keer en een high-five van Banjer. ●

Regenwaterproblemen nog niet opgelost

In de vorige wijkkrant besteedden we uitgebreid aandacht aan regenwaterproblemen in Klein Where, aangekaart door bewoonster Sanne Hulskramer.

De opvangcapaciteit van het regenwater aan de achterkant van de huizen bleek beperkt en niet voldoende om het regenwater via een wadi (water-afvoer-drainage-infiltratie) weg te krijgen. Daardoor kwam het regenwater van meerdere daken via de uitbouw van de woning van Sanne als een stortdouche in de achtertuin terecht. Met als gevolg schade aan de gevel en het zonnenscherm, een rotte schutting, planten en weggeslagen aarde. Andere bewoners hadden vergelijkbare problemen.

We vroegen de gemeente om een reactie, met als resultaat dat die in actie kwam. De klacht bleek gegrond, dus werd besloten dat er op 25 maart (toevallig de verschijningsdatum van onze vorige wijkkrant) door experts en de BAM onderzoek zou worden gedaan.

Dat is gebeurd en heeft uitgewezen dat er inderdaad het een en ander moet gebeuren om de regenwaterafvoer te verbeteren. En het is ook de bedoeling dat het water vanaf de wadi naar de sloot gaat. Dan moet de straat natuurlijk wel een beetje in die richting aflopen, maar dat is niet overal het geval. Enfin, er is nogal wat werk te doen. Door wie? Wanneer? En wat kost dat allemaal? Wellicht kunnen we daar in de volgende wijkkrant meer over vertellen.

Containers opruimen

De redactie ontving het volgende bericht van een wijkbewoner:

Ik zou graag eens iets over het buiten zetten van de papieren restafvalbakken in de Gors willen opmerken. Ondanks dagenlange waarschuwingen over verwacht stormachtig weer op de ophaaldagen zetten mensen toch hun containers aan de straat, met als resultaat dat de inhoud van deze bakken door de hele wijk terug te vinden is en uiteraard hoofdzakelijk bij woningen waar de bakken moeten worden neergezet.

En opruimen is er natuurlijk niet bij; dat mag altijd een ander doen. Tja, ik begin dit een beetje zat te worden.

De gemeentereiniging zie ik ook zelden of nooit, dus de rotzooi blijft gewoon liggen.

(Naam en adres bij de redactie bekend)

Muziek op Bladmoshof?

In onze vorige wijkkrant schreef Alex Visser over zijn verhuizing (een jaar geleden) van Amsterdam naar Purmerend, naar het Bladmoshof in onze wijk. Hij gaf daarbij te kennen het op het mooie grasveld daar wel erg stil te vinden. Het leek hem een mooie plek om muziek te maken, en dat wilde hij, zelf muzikant, wel organiseren, met hulp van anderen. Wie meldt zich als medespeler?, vroeg de redactie. Dat deed Guus Terrahe. Nog meer liefhebbers? Niet te lang mee wachten als het deze zomer nog moet gebeuren! ●

Uitlaatstrook

Nu we het toch over het grasveld op Bladmoshof hebben: daar is wat veranderd. Vroeger was het niet de bedoeling dat daar honden werden uitgelaten, maar enkele jaren geleden werden de verbodspaaltes aan de kant van het tegelpad iets opgeschoven, waarschijnlijk omdat er daar tóch honden hun behoefte deden. Onlangs is het opnieuw veranderd: er zijn aan die kant twee nieuwe bordjes geplaatst, met als opschrift 'Uitlaatstrook, niet opruimen, aanlijnplicht'.

Het is een flinke strook; fijn voor de honden en hun baasjes. Maar wie op het grasveld wil voetballen of muziek maken (zie het vorige artikel), moet het niet vanaf de tegelkant benaderen. ●

Van de wijkwethouder

In uw wijkkrant staat een column van een trouwe viervoeter. Ik vraag me af of het baasje van deze herdershond, want dat is het ras van het lieve beest, wel eens gebruik maakt van de schelpenpaden die de gemeente in de wijk heeft aangelegd.

Zelf heb ik geen hond, maar u kent mij misschien van mijn wandelingen. Die gaan ook door de Gors en natuurlijk loop ik dan ook over deze schelpenpaden.

Het valt mij telkens weer op hoe die er steeds beter bij liggen. Onlangs heeft de gemeente een aantal paden opgeknapt, zeg maar vernieuwd. Die kunnen er weer even tegen, zijn weer goed begaanbaar en helpen bij het vasthouden van regenwater. Schelpenpaden passen ook heel mooi in de wijk. Want, heeft die niet heel veel groen? Een mooi Gorsebos? Groen rondom de woonerven waar het wel eens zoeken is naar een huisnummer? Zeg nou zelf, daar passen asfalt of tegelpaden toch veel minder bij?

Ik zie regelmatig vrolijke gezichten op de paden. Zou dat komen doordat ze er goed bij liggen? Of omdat de baasjes lekker buiten zijn, zelfs in het weer van begin april? Want als ik dit schrijf lijkt het wel winter. Ik zie sneeuw, de bomen op de Koemarkt schudden heen en weer in de storm, als ik mijn voordeur uitloop voel ik de kou op mij afkomen. Raar hoor, dat hoort niet. Want het is nu lente. Maar klagen doe ik niet. Het fijne van Nederland vind ik nu juist dat wij zulke wisselende weersomstandigheden hebben en soms ook op totaal onverwachte momenten. Vanmorgen vertelde de weerman op tv dat het ook in het komend weekend nog onstuimig wordt. Maar, dat weet ik zeker, de lente

komt eraan. Dus, herdershond, baasje van de herdershond en alle andere baasjes die met hun huisdier naar buiten gaan, geniet nog maar even van het ruwe weer, maak lekkere lange wandelingen. Goed voor u en uw trouwe huisgenoot-op-vier-poten. Voor je het weet hangt je tong uit je bek en heb je een parasol nodig (natuurlijk voor de hond en het baasje, in die volgorde).

Ik wens jullie allemaal veel wandel-, ren- en uitlaatplezier en weet zeker dat het een stuk warmer is als u mijn volgende column leest.

Harry Rotgans,
wijkwethouder

Ken je wijk

De foto in onze vorige wijkkrant was genomen in de Poelstraat, naast de bioscoop. We ontvingen acht goede oplossingen. Na loting gaat de cadeaubon van vijftien euro naar Sabine Wilschut. Van harte gefeliciteerd!

De laatste tijd worden de oplossingen nog wel eens voorzien van verhalen over de betreffende plek of van eigen foto's als een soort bewijs van de juistheid van de oplossing. Prachtig; vooral blijven doen. Maar het heeft natuurlijk geen invloed op de eerlijke loting.

Hier de nieuwe opgave. Stuur uw oplossing binnen twee weken naar onze redactie: wijkkrantgors@gmail.com. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden.

COLOFON

De wijkkrant wordt gemaakt door en voor bewoners. Artikelen en foto's mogen worden overgenomen met bronvermelding.

E-mail redactie: wijkkrantgors@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Redactie: Bouwe Meijn.

Gedicht: Hennie Pen-Dijkema.

Column: Cecile Righart.

Wethouder: Harry Rotgans.

Foto's: Ron ter Schegget.

De volgende wijkkrant verschijnt op 24 juni.